سپهر غرب
روزنامه صبح غرب کشور
پنج‌شنبه ۱۶ اسفند ■ شماره ۳۰۸۰
www.sepehrpress.ir
sepehrgharb.news@gmail.com

ایجاد شفافیت مالی، از مهم‌ترین رسالت‌های مدیرعامل شرکت سیاحتی علیصدر

سپهرغرب، گروه خبر: مدیرعامل شرکت سیاحتی علیصدر گفت: یکی از مهم‌ترین رسالت‌های ما در شرکت علیصدر، ایجاد شفافیت مالی در میزان درآمدها و هزینه‌ها است.

مهران حاجیان در جلسه با سلطانی رئیس دادگستری کبودراهنگ و محراب‌پور دادستان این شهرستان با بیان اینکه یکی از مهم‌ترین رسالت‌های ما در شرکت علیصدر ایجاد شفافیت مالی در میزان درآمدها و هزینه‌ها است، ابراز کرد: طی سال‌های اخیر اقدامات خوبی در تجمیع حساب‌های بانکی انجام شده است و ما هم تمام تلاش خود را برای شفافیت هرچه بیشتر و مشخص شدن میزان درآمدها و هزینه‌ها، انجام خواهیم داد.

حاجیان گفت: بنا بر تأکیدات استاندار همدان و نماینده مردم شهرستان‌های بهار و کبودراهنگ و همچنین مطابق قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات، باید وضعیت مالی شرکت علیصدر برای عموم مردم واضح و قابل دسترس باشد.

وی اضافه کرد: پیگیر بازگشت اجاره پرداخت‌شده غار به خزانه هستیم تا این مبلغ در راستای توسعه صنعت گردشگری و رفاه مردم شهرستان هزینه شود.

حاجیان گفت: باید برنامه‌ریزی‌های لازم برای افزایش درآمد و مدیریت هزینه‌ها را تدوین و اجرا کنیم. اقدامات ما می‌بایست به‌گونه‌ای باشد که مردم شهرستان و نیز روستای علیصدر از حضور گردشگران منتفع شوند؛ باید با کمک دستگاه‌های متولی زیرساخت‌های لازم برای حضور بیشتر گردشگران فراهم شود.

تلخک خان

معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار همدان: نظارت بر بازار فراگیر می‌شود

تلخک وقتی گران شدن‌ها تحقق یافته، اگر همین هم بشود از هیچی بهتر است!

مصاحبه: نیاز به اقدام جدی برای برداشتن و کاهش مشکلات مردم

تلخک میگم نظرت چیه که بیایم خودِ کلمه مشکلات را از متون حذف کنیم؟

خبر: توزیع ۸۰۰۰ نهال به‌صورت رایگان از طرف شهرداری همدان

تلخک جداً در این گرانی‌ها مجانی توزیع کردن دست‌مریزاد دارد.

ورزش: قلب فوتبال همدان یعنی تیم پاس در خطر است

تلخک این قلب مصنوعی است، از تیم شهرداری استفاده می‌کنیم که مورد اعتمادتر است!

شهرداری: جُنگ شادمانه آموزش شهروندی در پیاده‌راه بوعلی

تلخک لطفاً دقت کنید که بدآموزی برای شهروندان نداشته باشد.

خبر: دستگیری قاچاقچی ۱۰ تُن چوب در شهرستان بهار

تلخک یکی از چوب‌های محکم را به‌عنوان کیفر بر سرش خُرد کنید!

خبر: کشف ۲۱۰ هزار نخ سیگار قاچاق در شهرستان ملایر

تلخک چه خوب می‌شود از این نخ‌ها جوراب تولید کنیم!

خبر: مواد محترقه در حدود ۳ هزار عدد در فامنین کشف شد

تلخک چها ترقه قوی آن را بر سر مجرم به‌عنوان کیفر بترکانید.

خبر شهرستان: تولید ۶۰۰ کیلووات برق از انرژی خورشیدی در تویسرکان

تلخک قابل توجه ملایری‌ها و همدانی‌ها جهت اقدام و انجام رقابت سالم و مفید.

خبر: دستگیری سارق سیم و کابل برق در شهرستان نهاوند

تلخک پیشنهاد این است که با ضربات کابل حساب دزد را برسید تا عبرت دیگران شود!

تأمین اجتماعی: بدهکاری ۱۰ میلیارد تومانی کارفرمایان به تأمین اجتماعی

تلخک بفرما، این هم کارفرما، پس چه کسی بدهکار نیست، لطفاً مثالی بزنید!

حوادث: تیراندازی در کلینیک پزشکی در همدان

تلخک قبول بفرمایید دعوای خانوادگی را بردند توی کلینیک.

خبر ویژه: ایران جزء ۵ کشور اول خرید طلا در جهان شد

تلخک برخی مدعی هستند پول ندارند گوشت بخرند، ولی کلی طلا خریداری می‌کنند!

وزیر نفت: ناترازی سوخت مربوط به ۳ تا ۶ ماه اخیر نیست

تلخک درست میگه، نکنه مربوط به دو ماه اول پس از تحویل وزارت است؟

گزارش: مدارس قدیمی مولدسازی شوند

تلخک وگرنه دانش‌آموزان طی چندسال آنجا را به ویرانه تبدیل می‌کنند!

خبر

بار کمبودها همچنان بر دوش عشایر همدان

برق و آب پیشکش، پزشک و معلم هم برای عشایر فراهم نیست

سپهرغرب، گروه خبر – طاهره ترابی‌مهوش: در گفت‌وگو با نمایندگان شورای عشایری استان همدان مشخص شد همچنان بار مشکلات خدمات، درمان و آموزش به‌صورت مضاعف بر دوش عشایر استان همدان تحمیل می‌شود.

نقش عشایر به‌عنوان قشری تأثیرگذار در برهه‌های مختلف تاریخی همچون دوران انقلاب اسلامی، جنگ تحمیلی و نیز عصر معاصر، بر کسی پوشیده نیست؛ داشتن فرهنگ اصیل اسلامی– ایرانی، رعایت اصول اخلاقی و زندگی کردن به شکل ساده، از بارزترین ویژگی‌های عشایر کشور محسوب می‌شود.

زندگی عشایری علاوه‌بر یادآوری سبک زندگی پیشینیان، به‌عنوان زندگی قشری تولیدکننده و حافظ محیط زیست و منابع طبیعی در چرخه طبیعت، ضروری است؛ از طرفی حضور چهار هزار خانوار عشایری با جمعیت ۱۴ هزار نفری دارای ۴۷۰ هزار رأس دام سبک در استان همدان را نمی‌توان انکار کرد.

درواقع تولید گوشت قرمز از دام سبک استان و نیز ۲۸۰ تُن پشم گوسفند، از دیگر ضرورت‌های حضور عشایر در همدان است.

از آن گذشته عشایر با چرای مراتع در فصل رویش، جلوی آتش‌سوزی‌های گسترده را در فصل‌های سرد و خشک سال، می‌گیرند؛ به‌گونه‌ای که می‌توان از این قشر به‌عنوان یک محیط‌بان واقعی یاد کرد.

با این تفاسیر اگر جامعه عشایری که شرایط زندگی‌اش تابع وضعیتی خاص است در تأمین بدیهیات و الزامات اولیه زندگی خود و دام‌هایش به مشکل بخورد، دیگر نمی‌توان از آن انتظار ادامه دادن این نوع زندگی را داشت؛ اما به نظر می‌رسد ما به سمت این معضل حرکت می‌کنیم، زیرا نه‌تنها مشکلات این قشر از جامعه حل نشده، بلکه افق چندان روشنی هم برای آن‌ها قابل مشاهده نیست.

تهدیدهای خشک‌سالی، نداشتن زیرساخت‌های آب، راه، برق، بهداشت و آموزش طی سال‌های اخیر سبب کاهش جمعیت عشایری در استان همدان شده و این سبک زندگی را با وجود مزیت‌های بی‌شمار تولیدی و گردشگری آن، در معرض خطر قرار داده است؛ بر این اساس با توجه به قرار رفتن در آستانه فصل کوچ، بر آن شدیم با دو تن از اعضای شورای عشایر استان گفت‌وگوهایی را ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

نماینده شورای عشایر ایل یارمطاقلو همدان با بیان اینکه درحال حاضر گروهی از عشایر ما در شهرستان پلدختر استان لرستان، بخشی در دشت عباس شهرستان دهلران استان ایلام و قسمتی در دانیال استان خوزستان حضور دارند، گفت: تعدادی از آن‌ها به‌صورت پیاده به سمت همدان کوچ کرده‌اند و بقیه نیز تا پایان ماه حرکت خواهند کرد.

جلال نیازی با تأکید بر اینکه یکی از مشکلات ما این است که در میان‌بند یعنی استان لرستان اجازه توقف نداریم، تصریح کرد: تمامی مسیرهای سنتی کوچ ما به بزرگراه به زمین‌های کشاورزی، باغ و مزرعه مردم تبدیل شده است و به همین دلیل استان‌های هم‌جوار مانند لرستان و کرمانشاه اجازه نمی‌دهند حداقل ۱۵ تا ۲۰ روز در این مناطق توقف کنیم؛ از طرفی وقتی وارد استان خودمان (همدان) می‌شویم، به ما می‌گویند که تقویم کوچ را رعایت نکرده‌ایم و درنتیجه با جریمه، پیگیری‌های قضائی، دادگاه و درگیری با منابع طبیعی مواجه می‌شویم.

وی با اشاره به جمعیت عشایری و تعداد دام‌های عشایر استان همدان، عنوان کرد: ما حدود چهار هزار خانواده عشایری در استان داریم که از این تعداد دو هزار خانواده در کوچ حضور دارند و تعداد دام‌های ما تقریباً بین ۴۵۰ تا ۵۰۰ هزار رأس است.

نیازی در ادامه با احصای نیازها و مشکلات در مقصد (همدان)، ابراز کرد: آموزش یکی از اصلی‌ترین مشکلات عشایر است؛ به‌طوری که ما به‌شدت با کمبود معلم مواجه هستیم و از آموزش‌وپرورش درخواست داریم که نیروی آموزشی بیشتری در اختیار عشایر قرار دهد تا فرزندان ما از تحصیل مناسب برخوردار شوند.

وی با اشاره به لزوم آب‌رسانی به مناطق عشایرنشین، اذعان کرد: اداره امور عشایری اخیراً یک خودروی آب‌رسانی آورده و وعده داده است که دو دستگاه دیگر نیز اضافه خواهد شد تا مشکل آب‌رسانی در فصل بهار و تابستان برطرف شود؛ البته این خودروها متعلق به اداره امور عشایری نیستند و به‌صورت اجاره‌ای استفاده می‌شوند که هزینه‌های زیادی بر ما تحمیل می‌کند.

نماینده شورای عشایر ایل یارمطاقلو همدان با بیان اینکه بهداشت و درمان از دیگر نیازهایی است که باید برای عشایر مورد توجه قرار گیرد، عنوان کرد: وضعیت بهداشتی عشایر بسیار ضعیف است و هیچ خانه بهداشتی در اختیار ما نیست.

وی ادامه داد: دفترچه‌های درمانی ما اعتبار کافی برای مراجعه به مراکز درمانی ندارند؛ از طرفی زنان عشایر که نیاز به مراقبت‌های ویژه دارند، با مشکلات زیادی مواجه هستند و در نبود پزشک، مجبور می‌شوند خوددرمانی کنند.

نیازی با بیان اینکه برق و انرژی خورشیدی از دیگر کمبودهایی است که عشایر همدان با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند، تشریح کرد: اداره برق همکاری لازم را در تأمین پنل‌های خورشیدی ندارد؛ ما یک‌هزار و ۵۰۰ دستگاه پنل خورشیدی طلب داریم که متأسفانه هنوز تحویل داده نشده است، درحالی که تمام عشایر کشور این پنل‌ها را دریافت کرده‌اند، اما استان همدان همچنان از این امکانات محروم است.

وی با اشاره به وضعیت آموزش دانش‌آموزان عشایر و کمبود معلم در بین آنان، تصریح کرد: ما حدود یک‌هزار دانش‌آموز عشایری داریم، اما تعداد معلمان کافی نیست. در سال‌های اخیر آموزش‌وپرورش ۱۶ معلم به‌نام عشایر کوچ‌رو استخدام کرد، اما متأسفانه این معلمان در مناطق عشایری حضور نیافتند و به مدارس روستاهای حاشیه‌نشین فرستاده شدند. این درحالی است که اگر همین ۱۶ معلم واقعاً به مناطق عشایری اختصاص داده شوند، مشکل آموزشی ما تا حد زیادی حل خواهد شد.

نیازی با اشاره به کمبود تأمین نهاده‌های دامی، خاطرنشان کرد: توزیع نهاده‌های دامی امسال بسیار محدود بوده است و تنها مقدار کمی از این نهاده‌ها توسط شرکت تعاونی عشایری همدان توزیع شده که جوابگوی نیاز دامداران نیست؛ بنابراین از دولت درخواست داریم که نهاده‌های دامی بیشتری با قیمت دولتی در اختیار ما قرار دهد تا بتوانیم از عهده هزینه‌های تأمین علوفه برآییم.

نماینده ایل یارمطالقلو در شورای عشایر تمدید مجوزهای مراتع را از دیگر نیازها دانست و تصریح کرد: یکی دیگر از مشکلات ما این است که مجوزهای چرا و استفاده از مراتع همچنان به‌روزرسانی نشده است. اکثر این مجوزها به دهه ۶۰ و ۷۰ بازمی‌گردد و دیگر پاسخگوی شرایط امروز نیست؛ اما با وجود درخواست‌های مکرر، این مشکل همچنان حل‌نشده باقی مانده است.

وی با تأکید بر اینکه در دهه‌های قبل صدور مجوزها برای خانوارهای عشایری دو یا سه نفره بود اما اکنون خانوارها بزرگ‌تر شده‌اند بنابراین با مجوز برای ۵۰ تا ۶۰ رأس دام دیگر نمی‌توان زندگی را اداره کرد، خاطرنشان کرد: درخواست داریم که مجدداً سرشماری دام و بازبینی مجوزها انجام شود؛ همچنین برای عشایری که به‌دلیل قوانین منابع طبیعی مجوز ندارند، زمین‌هایی اختصاص داده شود تا بتوانند از طریق پرواربندی دام امرار معاش کنند.

این مقام مسئول با اشاره به بحث آمارگیری نادرست عشایر استان همدان، تصریح کرد: حدود یک‌هزار خانوار عشایری در آمارهای رسمی ثبت نشده‌اند که این موضوع باعث می‌شود در سهمیه‌بندی‌ها ازجمله تأمین علوفه، تعطیلات و آب‌رسانی دچار مشکل شویم؛ درخواست داریم که هرچه سریع‌تر این آمار اصلاح شود.

نیازی با بیان اینکه تعامل با نهادها از دیگر الزاماتی است که باید درخصوص برخورد با عشایر مورد توجه قرار گیرد، تشریح کرد: متأسفانه در جلسات مختلف عشایر را به تخریب محیط زیست متهم می‌کنند، درحالی که هیچ خدماتی به ما ارائه نمی‌شود، ما خواستار تعامل بیشتر با سازمان محیط زیست و سایر نهادهای مربوطه هستیم تا مسائل عشایر به‌عنوان یک قشر تولیدکننده، با دید مثبت و حمایتی بررسی شود.

در ادامه نماینده ایل ترکاشوند شهرستان تویسرکان نیز با بیان اینکه درحال حاضر این ایل حدود یک‌هزار و ۲۰۰ خانوار و جمعیتی بالغ‌بر پنج هزار و ۸۰۰ نفر دارد که بیشتر آن‌ها کوچ‌رو هستند، عنوان کرد: حدود ۲۰۰ خانوار هم نیمه‌کوچ‌نشین هستند و در فصل‌هایی از سال ساکن می‌شوند.

رحمتی با بیان اینکه ما درحال حاضر در استان خوزستان هستیم اما اعلام کرده‌اند که ورود دام به استان همدان تا ۱۵ اردیبهشت‌ماه ممنوع است، اظهار کرد: بنابراین مجبوریم تا آن زمان به هر طریق ممکن در مناطق ییلاقی خوزستان، لرستان و یا ایلام بمانیم.

ترکاشوند در واکنش به این سؤال که برخی عشایر از مشکلات مربوط به این محدودیت‌های ورود دام به همدان گلایه دارند، به نظر می‌رسد که سایر استان‌ها نیز برای استقرار موقت عشایر محدودیت‌هایی اعمال می‌کنند، آیا شما هم با این مشکل مواجه هستید؟ عنوان کرد: درست همین‌طور است؛ برای مثال استان لرستان از اواخر فروردین‌ماه اجازه نمی‌دهد عشایر در خاک این استان بمانند و می‌گویند که دام‌های شما مراتع ما را از بین می‌برند، این درحالی است که ورود دام به همدان هم تا ۱۵ اردیبهشت‌ماه ممنوع است، بنابراین مسئله این است که در این مدت کجا برویم؟ این موضوع باید در هماهنگی بین استان‌ها حل شود تا عشایر در این بازه زمانی بلاتکلیف نمانند.

رحمتی در پاسخ به این سؤال که آیا امکان ماندن در خوزستان برای مدت بیشتری وجود ندارد؟ تشریح کرد: خیر، خوزستان تنها تا ابتدای فروردین‌ماه برای دام مناسب است، چراکه هوا گرم می‌شود و دام‌های ما که به این آب‌وهوا عادت ندارند، دچار بیماری و مشکل می‌شوند؛ بنابراین باید هرچه سریع‌تر از خوزستان خارج شویم.

وی با اشاره به مشکلات تمدید مجوز دام و مراتع، عنوان کرد: درحال حاضر مجوزها تقریباً هر ۱۰ سال تمدید می‌شوند، اما مشکل این است که این عضویت در تعاونی‌ها مربوط به ۳۰–۴۰ سال پیش است، درحالی که جمعیت خانوارهای عشایری و تعداد دام‌ها بیشتر شده است. بسیاری از فرزندان خانواده‌های عشایری خودشان تشکیل خانواده داده‌اند، اما مجوز جدید دریافت نکرده‌اند، درحالی که دام‌هایشان افزایش یافته است.

نماینده عشایر ترکاشوند خاطرنشان کرد: اگرچه پروانه‌های چرا هر ۱۰ سال به‌روز می‌شود، اما بنا به محدودیت مراتع نه‌تنها در تعداد دام افزایش نداشته، بلکه کاهش هم داشته است؛ به‌طور مثال اگر در گذشته برای ۱۰۰ رأس دام مجوز صادر می‌شد، اکنون این تعداد به ۷۰ یا ۸۰ رأس کاهش یافته است. از سوی دیگر برخی از مراتع به‌دلیل پروژه‌های راهسازی از بین رفته‌اند و دامداران عشایری با محدودیت‌های بیشتری مواجه شده‌اند.

رحمتی با اشاره وضعیت ارائه خدماتی مانند موارد بهداشتی، معلم، پزشک و امکاناتی مانند برق ایل ترکاشوند عنوان کرد: متأسفانه نه‌تنها ما پزشک همراه نداریم، بلکه مرکز بهداشت خاصی نیز برای حین کوچ برای عشایر دیده نشده است؛ به‌طوری که در حوزه بهداشت فقط در استان با هماهنگی بسیج همدان اقداماتی انجام می‌شود، آن‌هم به‌صورت دوره‌ای.

وی ادامه داد: درواقع گاهی پزشک یا ماما برای ویزیت رایگان عشایر می‌آیند، اما در فصل کوچ خدمات پزشکی برای ما تعریف نشده است؛ به همین دلیل در مسیر کوچ هیچ مرکز درمانی مشخصی برای عشایر وجود ندارد. تأسف‌بارتر اینکه مسیرهای مشخص‌شده برای کوچ از قبل تعیین شده‌اند که اگر از مسیر اصلی خارج شویم، به‌عنوان تخلف شناخته می‌شود و جریمه می‌شویم.

رحمتی با بیان اینکه درحال حاضر دو تانکر آب برای تأمین نیاز عشایر درنظر گرفته شده که کافی نیست، خاطرنشان کرد: نیاز ما حداقل پنج تانکر دیگر است تا بتوانیم به‌صورت شبانه‌روزی آب مورد نیاز دام‌ها و خانوارها را تأمین کنیم؛ برخی از عشایر هم خودشان تانکرهای سیار را به نیسان‌هایشان متصل کرده و آب را تأمین می‌کنند که اگر این رویکرد از سوی خانوار عشایر دنبال نمی‌شد، یقیناً با مشکلات بیشتری مواجه بودیم.

نماینده ایل ترکاشوند تویسرکان در بحث تأمین برق از طریق پنل‌های خورشیدی نیز گفت: چند سال پیش وزیر نیرو وعده داد که پنل‌های خورشیدی در اختیار عشایر قرار می‌گیرد، اما در دو سال گذشته حتی یک پنل هم به استان همدان اختصاص داده نشده است؛ علاوه‌بر این در بحث آموزش هم قرار بود ۱۵ معلم برای فرزندان عشایر جذب شود، اما متأسفانه تمام نیروهای جذب‌شده خانم بودند و علاقه‌ای به فضای عشایر و کوچ نداشتند؛ پس به تعداد محدود از نیروی بومی عشایری جذب شدند.

وی با اشاره به چگونگی دریافت نهاده‌ها و سهمی که برای عشایر درنظر گرفته شده است، عنوان کرد: متأسفانه تقریباً یک‌سوم نیازمان را دریافت می‌کنیم، یکی از مشکلات این است که دفترچه تعاونی برای علوفه، فقط به سرپرستان خانوارهایی داده می‌شود که از قبل عضو تعاونی بوده‌اند و فرزندان آن‌ها که حالا خودشان دامدار شده‌اند، دفترچه تعاونی ندارند و مجبور هستند علوفه را آزاد بخرند که هزینه آن بسیار بیشتر است.

مع‌الوصف، با توجه به آنچه گفته شد، این‌روزها عمده مراکز جمعیتی به سمت شهرنشینی رفته‌اند و قوانین موجود، سختی‌های سبک زندگی، خشک‌سالی‌های متمادی، کمبود امکانات و زیرساخت‌ها سبب رنگ باختن زندگی عشایری در دیار الوند شده است.

درحقیقت آسیب‌های جبران‌ناپذیری طی سالیان گذشته بر زندگی عشایری وارد شده و عمده آنان یا یکجانشین در روستاها و حاشیه شهرها شده‌اند و از زندگی تولیدکننده بودن خود فاصله گرفته‌اند و یا با مشکلات بسیاری دست‌وپنجه نرم می‌کنند که در این زمینه با رفع مشکلات زیرساختی آنان همچون آب، برق و راه و یافتن بازاری برای تولیداتشان، می‌توان از انقراض این سبک زندگی جلوگیری کرد.

از طرفی بنا به مسیر توسعه اقتصادی استان که گردشگری است، زندگی عشایری برای عمده مردم همواره جذاب بوده و هست و عده بسیاری علاقه‌مند به یک شب ماندن در سیاه‌چادرهای عشایری هستند که در این زمینه با فعال‌سازی گردشگری عشایر در استان همدان، می‌توان جایگزینی برای بخشی از درآمدهای ازدست‌رفته ناشی از خشک‌سالی عشایر یافت.

یادداشت

نهادینه کردن اُنس با قرآن در جامعه، نیازمند برنامه‌های اثرگذار و نه متورم

زهره پوروهابی

قرآن کریم به‌عنوان کتاب هدایت، سراسر دعوت به تفکر، تعقل و تدبر است. خداوند در آیات متعدد انسان را به تدبر در آیات قرآن فرا خوانده و تأکید کرده که این کتاب برای هدایت بشریت نازل شده است: «أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا؛ آیا در قرآن تدبر نمی‌کنند یا بر دل‌هایشان قفل‌هایی نهاده شده است؟» (محمد: ۲۴). این دعوت الهی نشان می‌دهد که خواندن قرآن بدون فهم عمیق مفاهیم آن، نمی‌تواند آن‌گونه که باید، انسان را به مقصود الهی نزدیک کند.

قرآن صرفاً یک متن مقدس برای تلاوت و حفظ نیست، بلکه کتابی است که مسیر صحیح زندگی را ترسیم می‌کند. درک صحیح مفاهیم آن، فرد را از سردرگمی‌های فکری و عملی نجات داده و به او بصیرت می‌بخشد. شناخت مفاهیم قرآن، راهی برای فهم نظام هستی، فلسفه آفرینش، اخلاق، حقوق، عدالت و ارتباط انسان با خدا و دیگران است. بدون این فهم، قرآن ممکن است به‌عنوان مجموعه‌ای از الفاظ و جملات باقی بماند که تأثیر عملی آن در زندگی فردی و اجتماعی کاهش می‌یابد.

ایمان واقعی زمانی محقق می‌شود که شخص قرآن را بفهمد و به آموزه‌های آن عمل کند. بسیاری از کسانی که ایمان ضعیفی داشته و قطعاً از داشتن زندگی سالم و متعالی محروم مانده‌اند، این مهم به‌دلیل عدم آشنایی عمیق آنان با معارف قرآن است. فهم صحیح آیات قرآن انسان را از کج‌فهمی و برداشت‌های نادرست مصون می‌دارد و او را به سوی عمل صالح سوق می‌دهد. امام علی (ع) در نهج‌البلاغه می‌فرمایند: «الْقُرْآنُ نَاطِقٌ زَاجِرٌ وَ صَامِتٌ نَاطِقٌ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ أَخَذَ عَلَيْهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَ ارْتَهَنَ عَلَيْهِمْ أَنْفُسَهُمْ؛ قرآن سخنگویی است که از باطل بازمی‌دارد و حجت خدا بر خلق اوست.»

در طول تاریخ بسیاری از انحرافات فکری و اجتماعی به‌دلیل عدم درک صحیح از قرآن شکل گرفته‌اند. برداشت‌های نادرست و سطحی از آیات، گاهی زمینه‌ساز تحریف معارف دینی و حتی توجیه اعمال نادرست شده‌اند. کسانی که بدون دانش و بصیرت به سراغ قرآن می‌روند، ممکن است دچار تفسیرهای غلط شوند و این امر می‌تواند به انحرافات فکری یا حتی سوء استفاده‌های دینی منجر شود؛ بنابراین برای جلوگیری از چنین آسیب‌هایی، لازم است فهم عمیق و روشمند از قرآن مورد توجه قرار گیرد.

زندگی مؤمنانه بر پایه شناخت صحیح آموزه‌های دینی شکل می‌گیرد. قرآن کریم در همه ابعاد زندگی از فردی و خانوادگی تا اجتماعی و سیاسی، راهکارهای ارزشمندی ارائه کرده است. فهم صحیح قرآن به مسلمانان کمک می‌کند تا سبک زندگی خود را براساس ارزش‌های الهی تنظیم کنند؛ به عنوان مثال درک آیات مربوط به صبر، توکل، قناعت، انفاق و عدالت، موجب می‌شود فرد رفتارهای روزمره خود را مطابق با تعالیم قرآنی تنظیم کند.

رهبر معظم انقلاب در دیدار اخیر خود با قاریان قرآن فرمودند: «فهم مفاهیم قرآن باید عمومیت پیدا کند؛ یعنی باید مستمع شما هم وقتی که قرآن را می‌شنود، بفهمد شما چه می‌گویید؛ ولو فی‌الجمله متوجه بشود که شما چه می‌گویید. این احتیاج دارد به کار، کارش هم به‌عهده آموزش‌وپرورش و سازمان تبلیغات و دستگاه‌های قرآنی است که به کار قرآن اشتغال دارند. این‌ها بنشینند فکر کنند شیوه‌هایی را حقیقتاً پیدا کنند. البته یکی از راه‌ها نوشتن ترجمه است که می‌نویسند و خوب است؛ راه‌های دیگری هم وجود دارد که بایستی بگردند و آن‌ها را کشف کنند.»

آنچه که مهم است اینکه فارغ از گزارش عملکرد و عمل به بخشنامه‌ها با توجه به حوزه مأموریتی نهادهای تربیتی، باید حرکت به سمت اُنس مردم به‌ویژه جوانان و نوجوانان با قرآن جزء اصلی‌ترین راهبردها باشد؛ به‌نحوی که در همه مدارس و محلات کرسی‌های مباحثه مفاهیم قرآن برگزار شود و با اجرای برنامه‌های تخصصی و اثرگذار و نه برنامه‌های متورم و میان‌تهی، این فرصت را برای مردم فراهم کنیم که متنعم از خوان پُربرکت و نورانی قرآن کریم شوند.